

blz.

1. Woord van de Redactie	2
2. Soldatennieuws :	
- Varia	
- Nieuw opgeroepen	3
- 3-dagen	4
- Afzwaaiers	5
- Nieuwe adressen	6
- Onze soldaten schrijven	6
3. Schuin bekeken	5
4. Ons maandelijks portretje :	
STAN SCHOLIERS	6
5. Kennismaking met :	
"IL DULCI JUBILO"	10
6. We zijn een land van ...	
bruggen	14
7. Naar Korsika	17
8. Het folklorejear in Klein-	
Mabant	20
9. Vijf jaar geleden	22
10. Centrumfeesten, ouder dan je	
denkt.	23
11. Verenigingsleven :	
- Kultuurkring	26
- Gemeentelijke jeugdraad	28
12. Sportvaria	
- Voetbal	29
- Wielrennen	30
- Autorodeocross	31
- Yoga	31
13. Denksport	34
14. Dagklapper	36
15. Medewerkers	41

De gepubliceerde artikelen
verschijnen onder de uit-
sluitende verantwoordelijk-
heid van de inzenders.

Het gebruik van een speu-
doniem is toegelaten in zo-
ver de steller bekend is.

Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.

WOORD

van de redaktie

In een tijd van oproeren, nachtegropen en oorlogen, in een tijd waar de verstandhouding tussen de mensen volledig zoek schijnt te zijn steekt de samenwerking, die tijdens de voortijde CENTRUMBOUWFESTEN werd gedomineerd, wel schril af en nog bijgevolg eens flink in 't licht gezet worden.

De oproep van het Centrum-feest-komitee tot de verschillende organisaties werd prompt beantwoord. Ieder voelde blijkbaar de plicht aan zijn "steentje" bij te dragen tot het wellukken van de geplande verbouwingswerken aan ons aller Leonarduscentrum.

Onder de meest verscheidene vormen werd die samenwerking gebracht. Wij citeren voor de vuist : de aanwerving van medewerkers, de publiciteitscampagne, de kaartenvoorverkoop, het uitbreken van de muren in de voorblijve N.W.K.-lokalen, het ontruimen en opruimen van de jongensschiedlokalen, het aankrengen van de slerverlichting, het optimmeren van het frietraan, de kaartwedstrijd, de duivenprijskamp, het mini-restaurant, het onderfeest, de volksspelen, het volley- en voetbaltornooi, het volksfé, de sportavond met interwews en uitdagingenmatches op rollen, het volksbal, de bar en de kunsttentoonstelling met niet minder dan vijf deelnemende artiesten.

Tientallen en nog eens tientallen mensen waren hierbij betrokken. Tientallen mensen, meestal nachtelijke, hebben zij onvernootbaar gewerkt. Hun inzet werd duidelijk begrepen, want de opkomst van de vrienden van het Centrum - durven wij ze toch noemen - lag zelfs voor de optimisten langs de gehele kant. De (financiële) resultaten bleven dan ook niet uit. Hoeveel het boni bedraagt weten wij nog niet, maar wij durven zo reeds deze CENTRUMBOUWFESTEN als een succes bestempelen.

Centrumkas is er beslist goed bij gevaren. En dat verheugt ons. Maar ons doet het nog meer geneegen dat onze Breendonkse mensen terug de weg gevonden hebben naar hun Centrum. Zij hebben opnieuw begrepen dat daar de ontmoetingsplaats bij uitstek is.

Wij hebben tijdens de voorbij feesten vele lachende gezichten gezien, wat ons wijst dat de volkse stijl, die de inrichters hebben nagestreefd, volledig is ingeslagen.

De konklusie : gelet op de samenwerking bij de opbouw en tijdens de CENTRUMBOUWFESTEN, gelet ook op de massale opkomst en de algehele tevredenheid, zijn wij overtuigd dat het eerlang in een nieuw kleedje gestoken LEONARDUSCENTRUM een bloeiende toekomst tegemoet gaat.

Stef Vivijs.

R. Penner

MAANDELIJKS PORTRRET

STAN SCHOLIERS

"Een glimlach verrijkt degene die hem ontvangt, zonder degene die hem scheidt te verarmen".

"Stan, volgende maandag training van de K.W.B.-volleybalploeg in Kalfort. Zie dat je er bent, want we kunnen U volgende zondag in die uiterst zware kompetitiematch niet missen. Stan, volgende zondag spelen we op het terrein van de veteranen tegen de K.W.B. van Malderen, ons middenveld kan je niet missen.

Stan, wil je volgende zaterdagavond met Rita komen tappen in 't Schuur, we hebben dan een kleinkunstavond en er zal enorm veel volk zijn. Om deze knalactiviteit te doen lukken, kunnen wij je zaterdagavond niet missen, Stan.

De actiegroep Bronta zoekt achter een actieve, dynamische voorzitter die weet waar hij juist naartoe wil.

Stan, wij weten het dat je reeds een aantal Breendonkse bewegingen en organisaties met je bruisend enthousiasme bezielt, maar kom Stan, we hebben je nodig, wij kunnen je ook bij Bronta niet missen."

Stan Scholiers is een typisch Breendonks "produkt". De ervaring heeft reeds meermaals geleerd dat dure geïmporteerde vogels niet altijd de nodige elan in een ploeg brengen.

Stan himself heeft dit in zijn korte, maar reeds zeer rijk gestoffeerde carrière meermaals bewezen.

Geloof in eigen zonen en dochters. Sant in eigen land. Zoals elke ambitieuze jongeling, droomde Stan van een grote toekomst.

De eerste hoeksteen van deze toekomst legde hij hier in onze Breendonkse lagere school en enkele jaren later bouwde hij in het College van Kapelle-op-den-Bos verder aan deze toekomst.

Naast duizend en één moeilijke grammatica- en andere wiskunde-regels, wer hij in het college besmet met de sportmicrobe, in casu voetbal en volleybal.

Kapelle-op-den-Bos met zijn uitgestrekte sportterreinen, een ideaal klimaat om spieren en body de nodige vorm en inhoud te geven.

De voetbalziekte, die hij vooral in het college had opgedaan, nam zo'n

proporties aan, dat onze prachttaleet onmiddellijk een vaste titularis werd van ons Oranje-Boven team.

Tussen al deze voetbal- en andere activiteiten in, diende hij in kakigroen op Duitse bodem ons dierbaar vaderland. Er zijn momenten in het leven die tekenend zijn voor ons bestaan, leven en dood, twee antipoden, waarmede wij allen geconfronteerd worden.

Tijdens zijn legerdienst verliet zijn broer hem voor eeuwig. Een keihard moment in het leven van Stan.

Na regen komt er zonneschijn, wanneer wij ondanks alles blijven geloven in het leven.

Zo iemand is Stan, dag in dag uit ja en dank u zeggen tegen dat mysterie, dat leven is.

Die ja en die dank u heeft hij in concreto uitgesproken tegen zijn Rita, die hij leerde kennen op het huwelijksfeest van zijn broer.

In 1968 stapten zij samen in die toffe boot, nen boom van ne vent en een schat van een vrouw. Ik dacht persoonlijk dat het niet mooier ken.

Deze liefde werd reeds in 1969 gezegend met een eerste kindje, Wim. Bij de geboorte van hunne Wim zette Rita haar praktijk als verpleegster stop in het ziekenhuis van Bornem.

"Toen ik van de trappen van het moederhuis kwam, stond ik verbaasd dat niemand mij proficiat wenste. Zag men dan niet dat ik vader geworden was?"

Stan, wij zullen onze reporters terplaatse verwittigen de moederhuizen in het oog te houden, in de hoop je nog eens als vader van de trappen te zien komen met als eerste woorden op onze lippen : Proficiat Stanneke.

Enkele jaren later kwam Stanneke de gelederen versterken. Om het traditioneel zaad in het even traditioneel bakje te deponeren, was Stan als een plichtbewuste huisvader tewerkgesteld in een gasfabriek te Strombeek, dat wij maar al te goed kennen langs Arsène met de fles in de hand.

Na een hele dag het beste van zichzelf gegeven te hebben in Strombeek, vervoegde hij 's avonds de familie Muyshondt om er de hand aan meerdere flessen te slaan. Stan en Arsène een speels duo als je het me vraagt.

Naast deze activiteiten om den brode, waren zijn bezigheden in de sociale sektor legio. Bezieler van de "body building" in K.W.B. verband, waar hij langs sport om zijn diepe bezorgdheid voor onze mensen vertolkte.

Zijn aandacht is echter wereld-wijd gericht. Vandaar dat hij als trotse vader de geboorte van Bronta heeft meegemaakt en al die jaren als een echte pappie nr 1. zijn troetelkind heeft bezield en geleid.

Hoeveel maal was hij in het holst van de nacht niet op weg in dienst van zovelen die recht hebben op een menswaardig bestaan.

Het criterium dat Stan in alle omstandigheden hanteert om zich te geven aan en te houden van mensen, is gewoonweg hun MENS ZIJN.

Stilte, rust, verdieping, belangrijke waarden in zijn leven. Men kan maar iemand ontmoeten als men naar ergens op weg is, vb. naar Katmandou, naar Gaza in Ethiopie, naar Emmaüs, naar God. Of wanneer men samen onderweg is zoals in de gezinsgroep waarvan hij deeluitmaakte.

In al zijn doen en laten wordt hij op een magische wijze bijgestaan door zijn vrouwtje Rita, die evenals haar man geïnfecteerd is door die microbe van goedheid.

MAANDELUKS PORTRRET

STAN SCHOLIERS

"Een glimlach verrijkt degene die hem ontvangt, zonder degene die hem scheidt te verarmen".

"Stan, volgende maandag training van de K.W.B.-volleybalploeg in Kalfort. Zie dat je er bent, want we kunnen U volgende zondag in die uitertst zware kompetitiematch niet missen. Stan, volgende zondag spelen we op het terrein van de veteranen tegen de K.W.B. van Walderen, ons middenveld kan je niet missen.

Stan, wil je volgende zaterdagavond met Rita komen tappen in 't Schuur, we hebben dan een kleinkunstavond en er zal enorm veel volk zijn. Om deze knalactiviteit te doen lukken, kunnen wij je zaterdagavond niet missen, Stan.

De actiegroep Bronta zoekt achter een actieve, dynamische voorzitter die weet waar hij juist naartoe wil.

Stan, wij weten het dat je reeds een aantal Breendonkse bewegingen en organisaties met je bruisend enthousiasme bezielt, naar kom Stan, we hebben je nodig, wij kunnen je ook bij Bronta niet missen."

Stan Scholiers is een typisch Breendonks "produkt". De ervaring heeft reeds meermaals geleerd dat dure geïmporteerde vogels niet altijd de nodige elan in een ploeg brengen.

Stan himself heeft dit in zijn korte, naar reeds zeer rijk gestoffeerde carrière meermaals bewezen.

Geloof in eigen zonen en dochters. Sant in eigen land. Zoals elke ambitieuze jongeling, droomde Stan van een grote toekomst.

De eerste hoeksteen van deze toekomst legde hij hier in onze Breendonkse lagere school en enkele jaren later bouwde hij in het College van Kapelle-op-den-Bos verder aan deze toekomst.

Naast duizend en één moeilijke grammatica- en andere wiskunde-regels, werd hij in het college besmet met de sportmicrobe, in casu voetbal en volleybal.

Kapelle-op-den-Bos met zijn uitgestrekte sportterreinen, een ideaal klimaat om spieren en body de nodige vorm en inhoud te geven.

De voetbalsiekte, die hij vooral in het college had opgedaan, nam zo'n

Vraag het maar aan de verantwoordelijken van het plaatselijke kindervezijn, die niets op het centrum niet konden missen.

Bronja, de N.W.B., 't Schuur, de veteranen, de gezinsgroepen, de Schaafsmastraat, kortom heel Breda dankt Stan, Rita en hun 2 schattige kinderen.

Ergens in het verre Limburg, namelijk Hasselt, stampt Stan op dit ogenblik, geïnspireerd door zijn spitsbroer Arsène, een depot van ontplofbare goetjes uit de grond.

Stan, Hasselt heeft met jou de transfer van het seizoen afgesloten, Breda dankt vergeet te niet, veel chance op Limburgse bodes, en vergeet ajeer bliert jouw Breda dank niet, want jij blijft ook nu nog onze Stan, ons Rita, ons Anneke en onze Wim.

Immers Stan, jij sluit nooit een deur, zonder een andere te openen.

Jan.

= = =

Om u beter te dienen : 3 zeer belangrijke wenken

van de Regie der Posten :

1. gebruik genormaliseerde omslagen;
2. vermeld de postnummers ;
3. uw brievenbus aan de grens van de openbare weg.

Kennismaking met

Een paar beschouwingen bij het zangkoor IN DULCI JUBILO neerpennen zou niet zo eenvoudig zijn, moest Staf mij niet een paar vraagjes in de bus geworpen hebben.

Nu ben ik wel verplicht erover te schrijven, want ik heb door de telefoondraden mijn "ja-woord" gegeven, en voel me dus gebonden tot het bittere einde in de zure appel te bijten. Stel je nu niet voor dat zingen in een zangkoor een zure appel of citroen is, al is de hoge mi nogal hoog en zou je soms liever naar de lage re-kruis bij de bassen zakken. Neen, integendeel, zingen doe je pas als je 't graag doet. Wanneer je de glimlachende blikken van de elkaars stem en steun zoekende alten, sopranen, tenoren of bassen begrijpt, dan ben je thuis in het zangkoor. Dan zit de harmonie niet alleen in de uitgebrachte klanken, dan voel je dat alles vertrekt uit je hart...want wanneer je zingt, zing je met hart en ziel. Dan is de adem die je stembanden doet trillen voorverwarmd in de begeesterende gloed van de groep, door wiens ploeggeest en begrijpende humor je gestimuleerd wordt. Eigenlijk loop ik met dit alles al vooruit op wat nog komen moet. In herhaling vallen zal misschien ook bij de antwoorden nog wel voorkomen.

Je mag evenwel gerust geloven dat geen letter geschreven is met de bedoeling je te overtuigen lid te worden van IN DULCI JUBILO. Maar toch wil ik je één goede raad geven : een beetje stem, een vleugje gemeenschapszin en één avondje (uurtje) per week vrij, dan kan je een ideaal lid worden, van

IN DULCI JUBILO.

ONSTAAN VAN HET ZANGKOOR. ROL EN BETEKENIS VAN JAN DE BONDT IN HET KOOR.

In september 1968, dus zowat zes jaar geleden waren er in Breendonk een paar zangkoren bedrijvig onder min of meer amateuristische vlag en impulsen. Enkele mensen waaronder pastoor Menten, maar ook hoofdzakelijk onderpastoor Michiels (destijds) zochten naar een stimulerende kracht, tevens bekwaam dirigent om een gemengd koor te leiden. Dit koor zou gedistilleerd worden uit de bestaande "zingende moeders", "zaalzangers", ouder geworden leden van de jeugdkoren en nieuwe kelen daarbij. Na veel over en weer gepraat, waaraan ik ook deelnam, werd de stap gezet naar Jan De Bondt, en ik meen dat we voor het eerst gemengd gezongen hebben bij de viering van het 25 jarig priesterjubileum van pastoor Menten. Dit is in elk geval wat ik uit het telefoontje met Jan heb vernomen.

Eigenlijk zou Jan, beter dan wie ook, deze beschouwingen op papier kunnen zetten, want voor er over IN DULCI JUBILO nog één woord kan geschreven worden ben ik verplicht de betekenis van onze dirigent, partituurschrijver, bezieler, public-relations manager, jarenlang voorzitter, secretaris, schatbewaarder, verantwoordelijke in de brede zin van het "verantwoordelijk-zijn", organisator en duivel-doet-al in de volle klarete van de schijnwerper te zetten. Jan deed dat, en doet dat nog met volle overgave. Laat ons in geen geval hierbij de rol van José vergeten, al speelt zij die slechts achter de coulissen.

Het volle applaus en de figuurlijke bloemen die Jan hiervoor zo dikwijls toegeworpen krijgt, gevoegd bij de blikken van sympathie van de leden, vooral de vrouwelijke dan ... (pardon, Jan, maar 't is zo spontaan uit mijn pen gelopen) geven samen met deze woorden zijn rol weer en onderstrepen alleen maar zijn grote betekenis in het zangkoor. Hij kan soms zo zacht, afwisselend streng uitvallend, gemoedelijk verbeterend, sarcastisch herhalend, vriendelijk uitnodigend, met vuurschietende blikken zeggen hoe het moet, of hoe het niet mag.

WAT BETEKENT IN DULCI JUBILO ? WIE GAF DIE BENAMING ?

Ik denk dat Jan zelf deze benaming ergens uit zijn "hokus-pokus" heeft tevoorschijn gehaald, met volledige instemming van de leden. Maar daar ik alleen een beetje kerklatijn van buiten ken, laat staan Latijn zou gestudeerd hebben, ben ik langs vraag en antwoord erachter gekomen dat het betekent : MET ZACHTE JUBEL. En MET ZACHTE JUBEL geeft volkomen weer hoe er in een koor gezongen wordt. Het koor zingt...de totale groep...de ploeg... en zo wordt die eenheid van zachte jubel een feest voor het oor.

HOE EVOLUEERDE HET KOOR ? WAREN ER VROEGER MEER OF MINDER LEDEN ? OORZAAK OF OORZAKEN DIE HIERAAN TEN GRONDSLAG LIGGEN ?

Dat er bij de start en op de eerste repetities en uitvoeringen meer leden waren dan nu is een algemeen bekend feit. Zo iets doet zich trouwens voor bij alle verenigingen, kerkelijke en profane. De eerste maanden, het eerste jaar zelfs, is het een zoeken naar de goede waarden, naar wat ik wel de elite in een groep zou durven noemen : zij die het volhouden. Het woord uit de bijbel "Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren" vindt hier zijn toepassing.

OORZAKEN VAN LEDENVERLIES ?

Of men het wegblijven van een aantal leden (zangers en zangeressen) als een verlies (gezien in de perspectief van een zangkoor) moet beschouwen betwijfel ik ten zeerste. Die oorzaken zijn trouwens veelal subjectief en weinig objectief....daar de meeste redenen gecamoufleerd worden achter... geen tijd meer.

Hoofdzakelijke oorzaken zijn m.i. :

- het koor is na een tijdje uitsluitend gaan optreden als kerkkoor, en voor een paar personen is dit schijnbaar een onoverkomelijke moeilijkheid geworden.
- in het koor ziet niemand mij persoonlijk op de voorgrond treden.
- wat brengt het voor mij op, of wat kan het opbrengen ?

- helemaal anders zit het voor een paar moeders, met kleine kinderen dan, die telkens voor een kinderoppas moeten zorgen, zeker als vader ook nog zanger is.

Persoonlijk echter zie ik geen reden die kan opwegen tegen het plezier van zich zingend te uiten met zachte jubel.

Zo komen we bij de volgende vraag :

IS IN DULCI JUBILO EEN TYPISCH KERKKOOR ?

Volgens de principes van de oprichting was het dit niet. Maar door gebrek aan andere uitvoeringsmogelijkheden en - plaatsen ⁱⁿ de eerste jaren is het een kerkkoor geworden. Nu is hierin evenwel een evolutie merkbaar. We gaan weer naar de eerste principes toe. Dit blijkt zeker uit het in december 1973 opgestelde ontwerp van statuut voor het zangkoor :

Stellingname : "IN DULCI JUBILO wil het actief musiceren te Breendonk bevorderen door zijn koorleden goede muziek te leren zingen en spelen, van het echte volkslied tot de meerstemmige muziek. Er zal getracht worden op een stijlvolle wijze de kerkelijke dienst op te luisteren, zowel als deel te nemen aan manifestaties, waar koorzang passend kan geprogrammeerd worden."

Trouwens, moest je maar even een farde van een lid inkijken, dan zou je meteen merken dat meer dan de helft van de ~~lied~~^{niet-}lieders kerkelijk zijn.

HEEFT IN DULCI JUBILO, zoals elke organisatie ook een bestuur ?
KAN JE HIERVAN DE SAMENSTELLING GEVEN ?

Tot vorig jaar rustte al wat het zangkoor betrof hoofdzakelijk op de schouders van Jan De Bondt. Dat doet het trouwens nu nog. In december 1973 is er evenwel met overdonderende meerderheid een bestuur gekozen. Was het nu met opstaan en zitten, of met handopsteken, of op algemeen voorstel, of slechts met algemene goedkeuring het speelt geen rol, er werd een bestuur in mekaar gebokst in een minimum van tijd. In hooguit drie minuten kwam een voorzitter, een ondervoorzitter, een secretaris, een schatbewaarder en een technisch leider in het koor. Dit toont dan weer de typische geest van verstandhouding in het koor. En hierbij dient aangestipt dat een knappe technische leider heel wat werkjes van het bestuur in een handomdraai zelf kan oplossen.

HEEFT IN DULCI JUBILO PLANNEN ? MOGEN WIJ DIE KENNEN ?

Natuurlijk heeft het zangkoor plannen. En of die mogen gekend worden ! Kan een zangkoor zo stil zingen dat een toehoorder niet zou weten waar hij aan toe is ? Zet men het licht onder de korenmaat ?

Uit de statuten blijkt het naar buiten treden.

Zo bezitten we reeds in eigendom :

1. Bas-Sylofoon. (5.000 fr)
2. Tenorfluit Meisterstück in palissaander (4.000 fr)
3. Sopraan Meisterstück in palissander (1.500 fr)
4. Rossi : Canzonetten 3 x 110 fr.
5. Bergese : Europa im Lied : 3 delen x 175 fr.

Als kerkkoor zongen we reeds in Willebroek, Blaasveld en Maredsous.

Als zangkoor traden we op :

- bij de viering van de aanstelling van burgemeester Goossens.
- bij de opening van de tentoonstelling Fr. Van Immerseel.
- bij de opening van een nieuwe museumzaal in het Fort, naast het koor van de BRT.
- op een feest voor de gehandicapten te Tisselt,
- in Heffen, al was het daar meer met gemengde gevoelens dan met harmonisch-gemengde stemmen, dit wegens diverse redenen, zoals uurverschil en muurhoogte.
- op 28 september verzorgen we de dienst voor het jubileum van de Christelijke mutualiteit te Willebroek in de St. Nikolaaskerk, (zie aankondigingen in "Ons Willebroek")
- op 17 oktober nemen we deel aan een optreden met andere koren en muziekmaatschappijen in Elewijt, voor een muzikale avond, waarvan we een tweede uitgave naar Breendonk zullen brengen.

Hieruit blijkt dat de stellingname in de statuten geen ijdele woorden zijn !

HOE IS DE GEEST IN HET KOOR ?

Of ik nu nog over de geest in het koor moet schrijven betwijfel ik. Die is m.i. meer dan genoeg gebleken uit het voorgaande.

Dat die samenhang, dat gevoel van vriendschap er is, heb ik tussen de regels door laten lezen. Dat voel je als lid zó aan. Met deze valt dan ook de volgende vraag in de schaduw, of volledig weg :

HOE VERKLAAR JE HET JARENLANGE BESTAAN ?

EN, OF ER UITVOERINGEN ZIJN WAARAAN DE KOORLEDEN NOG MET VREUGDE TERUGDENKEN ?

Die zijn legio, want...de eerste uitvoering van het "Zegekoor" toen het misstil werd in de kerk; het zingen van huwelijksmissen, met al de gevolgen vandien; zelfs het begeleiden van een afgestorvene naar zijn laatste rustplaats; de traan die je ziet wegpinken; de fiere glinstering in de ogen van familieleden die je tussen de luisterende menigte ziet schitteren, schenken een vreugde aan elke uitvoering, zowel in de kerk als op een podium.

Veel oud-leden zullen op zulke momenten wel eens denken : "Ik wou dat ik er ook nog bij was".

En nu zondag, 22 september zijn we er weer bij in Maredsous !

Breendonk, 18 september 1974.

Edw. Van de Ven.

5 jaar Later

" Augustus 1969. Voor de eerste maal zal er tijdens de Grote Volkskermis op het Centrum een kunsttentoonstelling worden ingericht door de plaatselijke Kultuurkring. De voornaamste exposant was Dries Van den Broeck. Hij komt met talrijke keramiekwerken naar Breendonk. "

Deze tentoonstelling had een groot succes. De bezoekers kwamen van ver buiten de gemeente. Maar ook onze Breendonkse mensen lieten niet na de prachtige werken van deze kunstenaar te bezichtigen. Het bleef niet bij kijken want vele van zijn kunstwerken zijn in Breendonk achtergebleven en hebben een ereplaats in menige woning gekregen.

Dit was het begin van een reeks tentoonstellingen van de Kultuurkring tijdens de Centrumfeesten. Tot hiertoe was het steeds een succes. En er schijnt gelukkig nog geen einde te komen aan deze reeks.

Augustus 1974. Tijdens een toeristische rally die startte te Lebbeke diende ik enkele vragen op te lossen bij een Opwijkse kunstenaar. Ik ontmoette deze man in zijn atelier waar hij druk bezig was om uit ruwe planken mooie kunstwerken te vervaardigen.

Deze kunstenaar was een uitnodiging op zichzelf. Met een glimlach werd ik verzocht zijn werken even te bezichtigen. Reeds onmiddellijk werd mijn aandacht getrokken door hun volksheld, hun kleurigheid en hun speelsheid. Niet alleen snijdt deze kunstenaar prachtige beelden uit hout maar hij kleurt ze op zeer originele wijze.

Ik had die dag niet veel tijd zodat mijn gesprek en bezoek kort was. Ik had zelfs vergeten de naam van deze kunstenaar te vragen.

Lang heb ik niet gewacht. 's Anderendaags was ik terug te Opwijk. Enkele uren verbleef ik in zijn atelier en bewonderde zijn ganse verzameling. Dan ook vernam ik dat ik te doen had met een zekere Bert Van den Broeck, liefst nog de kozijn van Dries Van den Broeck, die in 1969 een lange reeks van Centrumtentoonstellingen te Breendonk inzette.

Vijf jaar later zal het niet zijn. Maar toch ben ik er zeker van dat kortelings een tweede "Van den Broeck" een tentoonstelling van de Kultuurkring zal stofferen. Folklore, geschiedenis, ambachten en nog zoveel meer van onze Vlaamse mensen wordt door deze kunstenaar op zo'n treffende wijze uitgebeeld dat niemand aan zijn werken kan voorbijgaan.

DAAG Klapper

AUGUSTUS 1974

Vrijdag 16.

Vandaag vernemen wij op onze redactie dat Pater Louis Van Keer terug in België zou zijn en het zonnige Korsika dus tijdelijk heeft verlaten. Hopelijk hebben wij de gelegenheid hem eens te ontmoeten en aldus van hem nog een en ander over dit verre eiland te vernemen.

Zaterdag 17.

Rinneke (van gelijknamige café) was wát verwonderd toen ze in haar tuin een kanjer van een patat vond. Gewikt en gewogen juist 1,200 kg !

Zondag 18.

Het zomerweertje houdt maar aan zodat de Kultuurkring er vandaag van profiteert om in de verre Kempen een jaarvergadering te houden. In een soort retraite en afzondering wordt het programma voor volgend jaar opgesteld. Heel wat interessante manifestaties zijn erop voorzien.

De Breendonkse Chiro-afdeling profiteert eveneens van het zomerweer en trekt naar Nederland. Daar wordt een bezoek gebracht aan het kinderpark "De Efteling".

Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat men in Breendonk geen mens meer ontmoet. Als wij daarbij dan nog kunnen melden dat de Fanfare met heel wat volk naar Middelkerke is vertrokken kunt U best begrijpen hoe leeg onze gemeente wel was. Wij zouden het wel kunnen vergelijken met een winterse autoloze zondag moest de baan Brussel-Antwerpen niet onze gemeente doorkruisen.

Maandag 19

De Breendonkse Volleybalploeg van de K.W.B. herneemt de trainingen. Een zwaar seizoen staat voor de deur en een titel verdedigen is nooit gemakkelijk. Hopelijk wordt het nogmaals een eerste plaats.

Dinsdag 20.

Karel Van Genechten van de Rijweg verlaat ons vandaag op 78-jarige leeftijd voor altijd. Wij betuigen aan de familie onze innige deelneming.

Woensdag 21.

Nogmaals dienen wij een droevige gebeurtenis te melden. Het is ditmaal wel niet specifiek te Breendonk, maar wie heeft er Maria Snackaert niet gekend? Deze jonge vrouw wordt vandaag te Ruisbroek ten grave gedragen. Het was dan ook normaal dat een massa Breendonkenaars haar wilde begeleiden naar haar laatste rustplaats. De Schakel treurt mede met deze familie.

In het Centrum wordt stilaan de kuiswoede voor het komende feest zichtbaar. Temeer daar er voor deze gelegenheid een fraai reclameboekje werd samengesteld dat, traditiegetrouw, in alle Breendonkse - en ook nog wel andere-brievenbussen werd gedeponereerd.

Donderdag 22.

Dat er in Breendonk een toekomst is in het rallyrijden hebben wij vandaag nogmaals kunnen ondervinden. Vandaag had er een rally plaats in de Vredelaan, die door de jeugd zelf ingericht en gereden werd. Misschien schuilt in deze groep een toekomstige kampioen.

Vrijdag 23.

Het team dat zich speciaal met de dagklapper bezighoudt heeft het wel moeilijk. Het werkt maar op halve kracht. Een van onze reporters ligt immers te zonnen in het verre Marokko en zal tijdens zijn siesta misschien dromen van onze Schakel, maar dat zal dan ook alles zijn. Maar kom, wij zullen hem zo goed mogelijk trachten te vervangen.

Zondag 25.

Vandaag heel wat Breendonkenaars te Heffen en omstreken. Er wordt daar een prachtige wandeling gedaan door leden van het zangkoor, de volksdansgroep en andere verenigingen. En het weer was zelfs van de partij!

Maandag 26.

Opgepast! Sluit deuren en vensters goed want er loopt wat rond in Breendonk. Vandaag vernemen wij weer een diefstal. Ditmaal bij de familie Gileyns, op het einde van de Veurt. Er zou heel wat ontvreemd zijn.

Dinsdag 27.

Vandaag vieren onze mensen van de derde leeftijd feest in het Centrum. En of ze hierom gelukkig kunnen zijn! Wij ontmoetten er heel wat na dit feest en konden goed merken dat ze zeer tevreden waren.

Woensdag 28.

De Willebroekse markt wordt vandaag overstelpt van Breendonkse mensen die persé hun laatste inkopen willen gaan doen voor de aanvang van het nieuwe schooljaar: schriften, pennen, tassen, schoenen, kleding, alles maar dan ook alles wordt helemaal vernieuwd.

Vrijdag 30.

Weinig nieuws. Toch hebben wij op ons boekje genoteerd dat het gezin van de familie Florent Poels-Van Beneden, Schaafstraat nr 130 vergroot is. Het resultaat was een flinke zoon die Bart werd genoemd.

Zaterdag 31.

Laatste dag van een vakantieperiode die voor sommigen veel te lang geduurd en voor anderen toch zo kort was. Al bij al zullen de meesten wel tevreden zijn met wat verpozing tijdens de zomermaanden. En nu allemaal aan de slag en volle gas vooruit.

Eind augustus vielen twee jonge fietstoeristen uit Nl. 't Schuur binnen. In plaats van iets te consumeren, trokken ze naar het WC, vulden daar hun drinkbussen met kraantjeswater en ...dropen af.

SEPTEMBER

Zondag 1.

De schooltassen worden geladen en voor velen wordt het een eerste stap in het grote onbekende. Wie zal er achter de lessenaar staan? Welke kameraden zal ik vinden? En is leren lezen en schrijven toch zo moeilijk als sommigen geleerdoende volwassenen willen doen uitschijnen?

Maandag 2.

Het nieuwe schooljaar wordt ingezet met uiterst slecht weer. Ondertussen weet ieder dat het eerste leerjaar gemengd is, wat voor Breendonk een totale nieuwigheid - of toch niet - is.

Ook het Fort staat vandaag in de belangstelling. Er zijn heel wat vooraanstaanden uit de ganse wereld op bezoek. Inderdaad, de tweede Wereldkonferentie van Godsdiensten voor de Vrede die te Leuven plaats heeft, organiseerde een bezoek aan het Nationaal Gedenkteken. Er werden diverse toespraken gehouden die allen betrekking hadden op de hoge waarde van het vredesideaal.

Een groep mensen die zich niets aantrekken van de heropening van de scholen is de groep van de gepensioneerden. Voor hen is het schoollopen reeds lang voorbij. Zij feesten en reizen nu veel liever. Vandaag is het de beurt aan reizen. Op het programma: een tocht naar Oostakker. En of het gezellig was !!

Dinsdag 3.

De bedrijvigheid in het Centrum wordt steeds maar groter. Alles wordt in gereedheid gebracht voor het volgend week-end. Dan gaan immers de Centrum-Bouwfeesten door. Voor de laatste maal vergadert vandaag het feestcomité, terwijl op diverse plaatsen in het complex reeds met man en macht wordt getimmerd, gehamerd, geschaafd en nog zoveel meer werken die beginnen met "ge".

Woensdag 4.

Het onderwijzend personeel van de meisjes- en jongensschool vergadert op de pastorie. Het programma van deze vergadering heeft betrekking op de godsdienstopleiding in de scholen.

Heel wat Breendonkenaars bezoeken vandaag ook de Bevrijdingsmarkt te Willebroek. Spijtig genoeg heeft de zeer korte zomer ons weeral terug verlaten en de regen valt maar uit de grijze hemel.

We vernemen tevens dat Johannes Huys, beter gekend als de Wash, betrokken is geweest in een zwaar verkeersongeval en met ernstige kwetsuren werd overgebracht naar het hospitaal te Bornem.

Vrijdag 6.

Een receptie, aangeboden door de Kultuurkring naar aanleiding van de zoveelste tentoonstelling, opent de Centrumbouwfeesten. Een massa volk was op deze opening aanwezig. Niet minder dan 5 kunstenaars brengen deze dagen hun werken naar Breendonk om ze ons te laten bewonderen en misschien zelfs te verkopen.

In de grote Centrumzaal heeft er tevens een kaartwedstrijd plaats, ingericht door de K.W.B. Een kleine honderd kaartspelers trachtten ondereen uit te maken wie er mocht naar huis keren met de prijzen.

Zaterdag 7.

De Centrumbouwfeesten worden ook nu voortgezet met een voetbaltornooi dat door de Breendonkse Veteranen wordt verzorgd op hun terreinen in de Schaafstraat. In de namiddag heeft er een wielervedstrijd plaats voor Juniores. 's Avonds een gezellig dansfeest in de Centrumgebouwen. Een massa volk is er aanwezig en de stemming is er zoals in de beste dagen.

Zondag 8.

Om 10 uur werd er in de kerk door het gemengd koor IN DULCI JUBILO, een plechtige hoogmis gezongen ter nagedachtenis van de politieke gevangenen van het Fort van Breendonk. Het gemeentebestuur bood nadien aan de talrijke vooraanstaanden een receptie aan. In de namiddag had er dan op het fort een academische zitting plaats.

Wat de Centrumbouwfeesten aanbelangt. Deze krijgen vandaag hun beloop met de finale van het voetbaltornooi en met het ACW-kinderfeest dat zoals telkenjare een echt festijn is voor de kleintjes. Ook de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen verleent zijn medewerking aan het kinderfeest. De Chico van zijn kant richt een reeks volksspelen in, terwijl de dâivenmelkers aan hun trekken komen met een speciale vlucht. Het blijkt ondertussen dat de tentoonstelling op een bijzonder grote belangstelling mag rekenen, zelfs van ver buiten de gemeente en provincie. 's Avonds heeft er dan een sportavond plaats met onder meer een koers op rollen en vraaggesprekken met verschillende sportvedetten. Ook een succes, zodat deze nieuwigheid op deze feesten een vervolg mag hebben.

Woensdag 8.

Wie plezier maakt, moet 's anderendaags ook bereid zijn daarvoor de tol te betalen. Dit vandaag wordt opnieuw de schuifborstel bevestigd op het Centrum helemaal te keizer. Misschien wel voor de laatste maal, want dit Centrum wordt bijna helemaal afgebroken.

Onze pastoor verlaat vandaag tijdelijk onze parochie. Een klein heilium-
diz infectie te Keet verplicht hem immers enige tijd in het hospitaal te verblijven. Wij wensen hem een spoedig en algeheel herstel toe.

Dinsdag 10.

Het zangkoor "In Dulci Jubilo" bereidt momenteel zijn optreden te Elewijt voor. Verder is er nog een uitvoering voorzien op zondag 22 dezer in de abdijkerk van Maredoux en een in de St. Nikolaaskerk te Willebroek naar aanleiding van de 71ste verjaardag van de Kristelijke Mutualiteit van Willebroek en dit op 28 september. Elewijt van ons koor beluisteren op 19 oktober.

Zaterdag 12.

Nogmaals wordt er ons een verkeersongeval gemeld op de Dendermondse steenweg. Een auto waarvan wij het merk niet kennen evenmin als de naam van de bestuurder smakte zo erg op een boom dat de brandweer van Willebroek nodig was om hem, de chauffeur, uit zijn benarde positie te halen. Gelukkig werd deze niet al te zwaar gewond.

Zaterdag 14.

De dansgroep Annemarië viert in Fuurs hoogtij. Ze is daar tussen de talrijke gasten van de Broderij om er de feestviering naar het zenith te leiden. De talrijke Fuursenaars hadden open tekort om deze kleurige groep te bewonderen en staken hun waardering ook niet onder stoelen of banken, zoals we dit mochten afleiden uit het erg op prijs gestelde applaus.

Zondag 15.

Met een zomerse zondag sluiten wij deze maand de dagklapper af. Ondertussen is onze redactie terug volledig zodat wij U volgende maand een reuze-dagklapper beloven!
